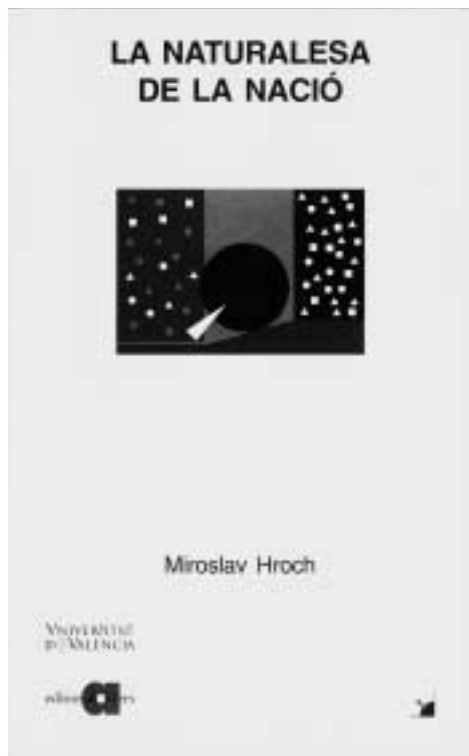

El perquè dels nacionalismes

Miroslav Hroch és professor d'història a la Charles University de Praga. *La naturalesa de la nació* aplega alguns dels articles més significatius del pensador txec sobre l'origen de les nacions i dels moviments nacionals.

LA NATURALESA DE LA NACIÓ

MIROSLAV HROCH

180 PÀGINES

AFERS-UNIVERSITAT DE VALÈNCIA,
CATARROJA-VALÈNCIA, 2001

La naturalesa de la nació fa el número 6 de la col·lecció «El món de les nacions», que publiquen conjuntament l'editorial Afers i la Universitat de València. Una col·lecció l'objectiu del qual és donar a conèixer alguns dels pensadors claus de les darreres dècades que més energies han esmerçat pel que fa al fenomen del nacionalisme. Fins ara, les aportacions més destacades han vingut de la mà d'autors de les més variades afiliacions ideològiques: François Thual, Alfons Cucó, Ernest Gellner, Liah Greenfeld, Daniel Convesi i ara, amb *La naturalesa de la nació*, Miroslav Hroch. Aquesta gamma d'historiadors i especialistes en ciència política que ens ofereix la col·lecció «El món de les nacions», sens dubte obri nous horitzons al ja de per si turbulent i interessantíssim panorama d'anàlisi sobre un fenomen que ha marcat històricament el debat politicocultural als Països Catalans. La intenció de l'editorial és d'avançar-se a les possibles traduccions a l'espanyol d'aquests clàssics del nacionalisme, la qual cosa és un indicador de la maduresa intel·lectual a què ha arribat darrerament la cultura catalana. El 1968 l'historiador txec Miroslav Hroch va publicar una obra que amb el temps ha esdevingut cabdal per entendre la història de la nació i els

seus processos de formació: *Social Preconditions of National Revival in Europe*. Precisament a *La naturalesa de la nació*, Miroslav Hroch hi aplega un capítol que n'és una síntesi: una diatriba en què determina quines són les circumstàncies socials que afavoreixen l'expansió reeixida del sentiment patriòtic entre la població. El segon dels articles, «La naturalesa de la nació. Realitat o construcció», és la resposta de Hroch a una interpretació que va fer Ernest Gellner a propòsit de la seua obra. Hroch també fa balanç de la multiètnicitat intrínseca dels països d'Europa de l'est, i tampoc no s'està d'aventurar-se —per anar-hi a la contra— en les tesis que interpreten el fenomen del nacionalisme com una equiparació de forces corol·làries entre llengua i reivindicació nacional: «la correlació entre el conflicte lingüístic i la formació d'una nació no és comuna a tots els casos i, per consegüent, amb prou feines es pot considerar com una causa o una font directa».

Juli Capilla